

Motýlí princ

V motýlí říši se jednou narodil královně a králi syn. Syn Zlatohlávek. Bylo to malé, ale roztomilé batolátko. Jak roky plynuly a plynuly, čas rychle ubíhal. A najednou syn Zlatohlávek slavil 18. narozeniny. Byla to velká událost. Na tyto narozeniny přišli i motýli ze sousedního království. Když se všichni sešli, byla mezi nimi i princezna Zlatovláska, která se Zlatohlávkovi velice zalíbila. Chtěl ji oslovit, ale styděl se. Princezna si ho všimla také. Řekla si: „To je nějaký chudý motýl. Doufám, že to není princ, jak mi tatínek říkal.“ Najednou tam přišel tatínek a řekl jí, že je to ten princ. Zlatovláska mohla hrůzou omdlít.

Královna s králem ze sousedního království se domluvili, že se jejich děti musí vzít. Seznámili je. Princ s tím hned souhlasil, ale princezna se trochu přetvářela, že s tím ale také souhlasí. Radost z toho ovšem neměla. Chtěla však něco o Zlatohlávkovi vědět. Princ začal: „Milá princezno, nejvíce mě baví učit se o historii motýlů. A co Vás?“ Princezna začala: „Mě zase baví dostávat dárky. A mimochodem, mohl byste mi také nějaký dát!“ „Pro tebe všechno, krásná paní.“ odpověděl princ. Princ kousek odešel, a šel utrhnout vzácnou motýlí růži. Přinesl ji princezně a ta odpověděla: „To je jako všechno!? Co si to ke mně dovolujete, princí?“ Princ odpoví: „To je ta nejvíce vzácná věc, kterou jinde nenajdete.“ „Jak, více než zlato? Nevěřím!“ odpověděla princezna. „Ano!“ To jste pěkně chudé království!“ odpověděla princezna. V tu přijde král ze sousedního království do síně a řekne: „Konec návštěvy, dceruško moje.“ Princezna Zlatovláska se v duchu řekne, že je šťastná, ale dělá, že je smutná. Když princezna odjíždí, tak princ je ve svém pokoji. Skládá pro ní básničku. Zatím jen vymyslel: „Jsi krásná, jak hezká růže, ale jsi bez motýlího muže. Záříš, jak diamant umí.“ „Já ale na to už nemám,“ zařval a bouchnul tužkou o stůl. Stočil se do klubíčka svého pokoje. „Synu?“, přišla do pokoje královna. „Vyspi se, ráno bude mnohem lépe.“ Princ šel tedy spát. Druhý den ráno přijela princezna Zlatovláska. Oba dva nebyli šťastní. Řekli to svým rodičům. Rodiče se dohodli, že nebude svatba. Rodiče Zlatohlávka přemýšleli, leželo jim to v hlavě, a nakonec si uvědomili, že princezna Zlatovláska je asi až moc namyšlená. Rodiče Zlatovlásky konstatovali, že jsou asi moc chudí, a že by to Zlatovláska nedala.

Další den byl další motýlí bál, aby si našel princ Zlatohlávek lepší princeznu. Uviděl tam princeznu Belu. Seznámili se spolu a přiznali si, že se již dlouho milují a že by chtěli mít svatbu. Za dvacet dnů se svatba konala. Všichni byli moc šťastní.